

NS Nyhetsbulletin

Nummer 169

Grundades 2015

4 / 2021 (132)

Ekonomisk- och socialpolitik i det nationalsocialistiska Tyskland

Del II

Målet för den tyska ekonomiledningen kan endast vara att likvärdigt, målmedvetet och varaktigt mobilisera den oerhörda vitalitet, som yttrar sig i politisk kraft, ekonomiskpolitisk omvårdnad, företagariniciativ, vetenskaplig forskning och allmän arbetskraft.

Det existerar intet annat mål än samma start för alla, placering av var och en efter hans kunskaper, den bästa såsom ledare – och högt över alltsammans Tyskland.

2. *Möjligheterna.* Till klarheten om målet måste komma klarhet om *de ekonomiska krafternas tillstånd och möjligheter.*

Ledningen för en folkhushållning förutsätter att man vet och känner till storleksordningen av de nationalekonomiska element och processer, vilka skola bemästras. Det är egentligen fyra storheter, om vilka den centrala ekonomiska ledningen måste skaffa sig tillförlitliga uppgifter. Med utgångspunkt härifrån måste sedan de olika besluten fattas. Dessa storheter äro: för det första arten, karaktären och fördelningen av den förhandenvarande arbetskraften, för det andra penning- och kapitalmarknadens samt hela den offentliga och privata skuldsättningens tekniska tillstånd i dess förhållande till den totala produktionens värde, d.v.s. nationalinkomsten och dess fördelning, för det tredje produk-

tionsförmågan hos den existerande tekniska produktionsapparaten inom jordbruk, industri, gruvsdrift, hantverk och trafik samt för det fjärde råvarutillgångarnas omfattning inklusive markens maximikapacitet. Dessa fyra storheter böra in i detalj rymma hela det nationalekonomisktstatistiska och tekniska vetandet om alla tänkbara produktionsprocesser och måste därmed möjliggöra uppställandet av en allomfattande nationalekonomisk produktionsbalans, som sedan sättes i sin rätta relation till behovet.

För detta ändamål behöver ledningen hjälp av forskningen i allmänhet och av statistiken i synnerhet.

Betydelsen av dessa båda hjälpmedel underskattas i vår tid mången gång. Och det kan icke förnekas, att vetenskapen själv icke är alldeles oskyldig till denna utveckling. Uppställandet av det ekonomiska målet kan icke vara den ekonomiska vetenskapens uppgift såsom den har gjort anspråk på. Men vid genomförandet och belysandet av de ekonomiska processerna kan vetenskapen icke undvaras.

Därtill kommer ytterligare en sak: det är självklart, att den man, som bearbetar stundens uppgifter, i allmänhet icke har tid att grundligt förbereda stora kommande beslut. För dessa måste ett särskilt organ som i intim kontakt med praxis och vetenskap ser det kommande, förbereder det och aktger på att ögonblickets åtgärder stå i samband med det helas och framtidens fordringar. Krigsmakten har ett sådant organ i generalstaben.

Ekonomiledningen behöver därför en oavhängig, snabbt arbetande statistik, som bringar klarhet och ordning i hushållet och sorgfälligt vakar däröver. Vidare behövs en omtänksam och klok vetenskap och ett generalstabsaktigt organ, som icke drunknar i tidens virrvarr utan arbetar för morgondagen och garanterar god översikt. Statistikens, vetenskapens och hela den ekonomiska generalstabens gemensamma arbete bör resultera i en översikt över förhållanden och en plan till lösning av problemen.

3. Näringslivets inriktning.

Till klarheten om målet och kännedom om de ekonomiska krafternas tillstånd måste slutligen komma kännedom om styrandets teknik, d.v.s. de olika medlens räckvidd och deras följder.

Vad det främst kommer an på är:

1. Att ordna arbetsfördelningen.
2. Att dirigera investeringar, kapitalbildning, kapitalmarknad och priser.
3. Att utjämna prisskillnaden genom att bevilja tillskott.

Alla dessa medel ha sin särskilda betydelse, sina egna gränser och sina specifika

följder. Intet av dem är något allena saliggörande medel.

Jag skulle vilja understryka några viktiga punkter.

Då man ordnar arbetsfördelningen synes mig följande betydelsefullt:

1. Arbetsfördelningen kan ordnas endast i den mån som de olika individernas anlag tillåta en särskild utbildning och användning. Som väl är ha ju de flesta människor icke någon utpräglad begåvning för en enda verksamhet, utan det en gång inlärd yrket tillåter en mycket skiftande sysselsättning.

2. Arbetsfördelningen är en synnerligen ansvarsfull operation, så snart den tillgriper tvångsmedel eller börjar arbeta på lång sikt.

Ett tillfälligt nödläge kan tvinga till att lantarbetaren måste förbli lantarbetare och metallarbetaren måste fortsätta sitt arbete på en plats, där han förtjänar mindre, och där han trivs sämre. I längden äro dessa anordningar icke bärkraftiga, om de kräva ensidigt offer.

En arbetsfördelning på lång sikt får aldrig vara ortodox. Den kan ge råd om hjälp, men ingen människohjärna kan med full visshet förutse, hur det ser ut, då de som slutat skolan efter utbildnings- och militärtjänsten träda ut i livet för att försörja sig. Och framför allt: man får icke bedöma utvecklingen vare sig efter en krisperiod eller en högkonjunktur.

Jag vill endast påminna om den ofta felaktiga behandlingen av frågan om kvinnornas yrkesarbete och dubbelförtjänsten. Slutatsen blir: *Arbetsfördelningen är i så måtto en fråga för nationalsocialismen och dess världsåskådning att principiellt en arbetsplats måste stå till varje tysk undersåtes förfogande, men för övrigt är den uteslutande av teknisk natur och därmed en angelägenhet för det praktiska förnuftet.*

3. Vi äro vana vid att inrätta arbetsfördelningen efter näringslivets olika grenar. Men lika viktigt är att göra det efter arbetssyntesen och hushållningsområden. Här måste man finna den stora syntesen mellan arbetsvandring, arbetsfördelning och rumordning. Resultatet av näringslivets lagbundna utveckling se vi i de anhopningar av oorganiska rum, som vi kalla industridistrikt. Den moderna arbetsfördelningen måste i intimt sa-

marbete med rumsordningen förebygga en sådan fortsatt utveckling och omgestalta den redan existerande.

Arbetsfördelningen kommer till största delen alltid att vara en produkt av anlag och de ekonomiska utsikterna, vilka dock icke minst influeras av skattepolitiken, kapitalplaceringen samt dirigeringen av investering och prispbildning. Jag skulle vilja inskränka mig till att närmare redogöra för tre punkter härvidlag:

1. Det rör sig här om fyra medel, vilka alla höra ihop, emedan de alla fyra gälla kapitalbildningen och kapitalplaceringen. Man måste konstatera, att ett väldigt arbete presterats i fråga om finansieringen av de stora uppgifterna, ett arbete som kan jämföras med Tysklands återvunna värnkraft, ja som möjliggjort denna värnkraft. De senare åren ha dock visat, att ett eller två av dessa medel visserligen kunna åstadkomma de största ekonomiskpolitiska verkningar, men att de trots detta icke möjliggöra någon total behärskning. Det har t.ex. visat sig, att man icke kan behärska kapitalmarknaden trots en mönstergill dirigering av kapital. En total dirigering är icke möjlig därför att den inskränker sig till det organiserade kreditväsendet. Å andra sidan kan man på detta sätt icke föreskriva hur varje människa skall förbruka en viss del av sin inkomst, och hur hon sedan skall använda det sparade kapitalet, om hon icke vidarebefordrar det till det organiserade kreditväsendet. Det är först kontrollen av investeringarna som ger oss detta medel. Alla fyra dirigeringsmomenten stå sålunda i en mycket intressant avhängighet av varandra.

2. Deras användning måste därför genomföras enhetligt med hänsyn till den ekonomiskpolitiska totaluppgiften. Om finanspolitikens instrument skall få en full och nyttobringande användning vid sidan av kreditpolitikens och prispolitikens, måste det liksom de andra ekonomiskt gestaltande faktorerna och i fullaste harmoni med dem underordnas en allmän ekonomisk politik, som går ut på att bibehålla den ekonomiska jämvikten under full sysselsättning och maximinkomst för alla. Först då finanspolitiken är ett aktivt medel att uppnå högsta ekonomiska produktivitet fyller den sitt verkliga ändamål.

Detta förutsätter icke blott kännedom om de stora ekonomiska sammanhangen utan även en känsla för den ändamålsenliga influeringen av näringslivets viktigaste psykologiska drivkrafter. Man måste, för att ta ett exempel, icke blott veta vid vilken tidpunkt det produktiva näringslivets håg för investeringar skall främjas eller hämmas, och på vilket ställe detta bäst skall ske, utan man måste också kunna avgöra, om en förbättring eller försämring av inkomsterna genom prispolitik eller om ett förbilligande eller en fördyring av krediten eller slutligen om skattelättnader eller motsatsen är den riktiga vägen för att nå det utstakade målet.

3. Intet av dessa medel får någonsin leda till förstöring av konkurrensen, emedan det i samma ögonblick skulle eliminera sig självt. Detta gäller både för den som direkt drabbas och den som får indirekt kännning därav.

Det farligaste dirigeringsmedlet är att bevilja subventioner. Subventioner äro alltid farliga. Man kan visserligen icke helt undvika dem vid utomordentliga tillfällen, men att göra dem till regel vore säkerligen näringslivets död. Detta beror på följande: Ett folk kan endast existera om var och en anser det ohederligt att så länge han är frisk och kan arbeta, leva på det allmännas bekostnad, men å andra sidan alltid är beredd att sätta in sin kraft för gemenskapen. *Så snart en prisutjämning beviljas, som icke är beroende av någon prestation, inträder en dubbel verkan: Den som presterar mer och nu ser att den mindre prestationsduglige konkurrenten subventioneras – oberoende av om han för sina sämre prestationer får detsamma som den andre eller om han gottgöres på annat sätt – känner denna åtgärd som en orättvisa och reagerar i längden negativt. Den som fått subventionen blir sniken och kommer alltid att åberopa sig på denna förmenta rätt.* Under denna dubbla inverkan förstörs gemenskapen, den ansvarskännande livsföringen och icke minst prestationsnivån.

Detta är en översikt över ekonomiledningens principiella sida och den ekonomiska inriktningens problematik. Vi få aldrig glömma, att ledning och gestaltning i

2 Millionen Tote! Umsonst?

Niemals!

Frontsoldaten!

Adolf Hitler

zeigt Euch den Weg!

Liste 10

första hand betyda att överta ansvar. Detta förutsätter ansvarsglädje, vilken i sin tur kommer av kunskap och disciplin. Ekonomiledningen vore lät, om vi kunde överblicka framtiden. Den store vetenskapsmannen Du Bois-Reymond har i sitt berömda tal om "Naturkunskapens gränser" berört förutseendets problem och sagt, att det vore löst, om vi kände problemets lag i form av en ekvation, som ligger till grund för världens utveckling. Då skulle vi endast behöva räkna med tiden för att veta, vad som skall inträffa i ett visst ögonblick. Om vi kände den lagen, skulle även ekonomiledningen vara lätt. Men vi känna den icke, och så hopas problemen för oss, och vi måste kämpa för att lösa dem. Och det är stora problem som nutid och framtid ge oss.

Socialpolitiken i det nya Tyskland av dr. Robert Ley, ledare för arbetsfronten

Vad socialpolitiken betytt för Tysklands arbetande befolkning kan icke rätt bedömas utan en överblick av de förändringar, som Tysklands ekonomiska struktur undergått de senaste femtio åren. Ty Tyskland har sedan 80-talet förvandlats från en så gott som ren jordbruksstat till ett utpräglat industriland. Befolkningen har mer och mer koncentrerats i storstäderna och industridistriktet. Stora jordbruksområden äro däremot fortfarande glest bebodda.

Ännu 1882 voro 42% av den tyska befolkningen sysselsatta inom jordbruket, men vid yrkesräkningen år 1933 var det endast 21%. Under samma tid har den av industrin sysselsatta delen av befolkningen stigit från 36,9 till 38,8%, eller från ungefär 14,7 till 25,3 millioner. Handel och samfärdsel sysselsatte 1882 9,6% av befolkningen, 1933 däremot 16,9%. Det sammanlagda antalet av i handel och samfärdsel sysselsatta personer har tredubblats och stigit från 3,8 millioner år 1882 till 10 millioner år 1925 och över 11 millioner år 1933. Hand i hand med lantbefolkningens minskning och industribefolkningens tillväxt gick en allt större inre folkvandring, vilken

hade till resultat, att den industririka fristaten Sachsen, Rhenprovinsen och Westfalen år 1933 hade en befolkningstäthet av 346,8 respektive 318,3 och 249,3 per kvadratkilometer, under det att jordbruksstaterna Mecklenburg-Strelitz och gränstrakten Posen-Westpreussen icke hade på sin lott mer än 38, respektive 43 per kvadratkilometer.

Såsom en ytterligare socialt sett störande faktor måste även anses koncentrationen inom industri, handel och samfärdsel. Antalet självständiga affärsidkare i Tyskland har under de senaste 50 åren sjunkit från 46 till 19% under det att antalet anställda och arbetare stigit från 55 till 76%. Då arbetarna icke var och en för sig hade tillräckligt inflytande på arbetsvillkoren inom dessa näringar, sammanslöto de sig i fackföreningar, vilka snart fingo sin motvikt i arbetsgivareföreningar. Under inflytande av klassteorin utvecklade sig dessa organisationer mer och mer till kampförbund, för vilka kampen understundom blev självändamål. Staten ansåg det visserligen som sin plikt - i synnerhet efter kriget - att ingripa och ordna arbetsförhållandena, men den höll alltjämt fast vid den liberala fiktionen att det i huvudsak var parternas sak att ordna arbetsförhållandena. Då såväl arbetsgivarnas som arbetarnas föreningar saknade mod att taga ansvaret, hörde strejk och lockout till dagordningen. Förr eller senare måste en sådan social spänning leda till en svår inre kris.

Tyskland befann sig också mitt i en sådan, då Adolf Hitler övertog makten. Det var ingen ände på arbetstvisterna. Statens skiljedomare visade sig vara alltför svaga eller alltför politiserade för att kunna bringa reda i detta tilltagande kaos. De av marxismen påverkade fackföreningarna ville icke heller ha någon arbetsfred. De sågo i den tilltagande sociala förbättringen ett lägligt tillfälle att övertaga också den politiska makten.

En av hitlerregeringens första socialpolitiska åtgärder bestod därför i att krossa arbetarnas och arbetsgivarnas klasskampsorganisationer. De ersattes av arbetsfronten, en enhetlig organisation för alla handens och hjärnans arbetare. Samtidigt gjordes förberedelser för en fullständig nydaning av de sociala förhållandena, vilken stadfästes genom

Stöd de nationella politiska fångarna; skriv uppmuntrande brev till dessa:

**Matthew F. Hale 15177-424
USP Marion / U.S. Penitentiary
PO Box 1000
Marion, IL 62959 USA
www.freematthale.com**

**Sascha Krolzig
JVA Castrop-Rauxel
Lerchenstraße 81
Deutschland**

**Mr. Hervé LALIN
Maison d'Arrêt de Fleury-Merogis
N°d'écron 459091
Bastille D3 - Cellule 4G05
7 avenue des Peupliers
91700 Fleury-Merogis
Frankreich**

**Alfred Schaefer
Hindenburgring 12
86899 Landsberg am Lech
Deutschland**

**Sylvia Stolz
Münchener Str. 33
86551 Aichach
Deutschland**

lagen om ordnandet av det nationella arbetet den 20 januari 1934. Lagen grundar sig på den nationalsocialistiska idén om alla arbetandes gemenskap, ledarprincipen, yrkesgemenskapen och begreppen ära och tro.

Lagen om arbetets ordnande, magna carta för socialpolitiken inom Tredje Riket Den nationalsocialistiska idén om alla arbetandes gemenskap kommer framför allt till uttryck i företagens gemenskap. Företaget är det ekonomiska och sociala livets kärna. Denna gemenskaps mål och medel fastställas klart i §1 i lagen om arbetets ordnande. Företagets ledare och anställda skola ”gemensamt befördra företagets ändamål och samarbeta till

gemensam nytta för folk och stat”. Tanken på sambandet mellan chef och anställda kommer ytterligare till uttryck i §2, vilken ålägger ledningen omsorg om de anställda, och som å andra sidan av dessa fordrar, att de skola omfatta företagets ledare med ”den trohet, som utgör grundvalen för gemenskapen inom företaget”.

Fortsätter i nästa nummer

NSDAP / AO är världens största leverantör av nationalsocialistiska propaganda!

Tryckta och online tidskrifter på många språk
 Hundratals böcker på över ett dussin språk
 Över 100 webbsidor på dussintals språk

BESTÄLLNINGSFÖRMULÄR

() Donation - DITT stöd gör vårt arbete möjligt.

() NS Nyhetsbulletin, prenumeration för de kommande tolv utgåvorna: 30,00 Euro eller US \$ 30,00. [Ange vilket språk och vilken utgåva som önskas.] Vänligen inkludera artikelnummer, beskrivning och pris.

Namn _____
 Gata _____
 Stad _____ Province _____ Postnummer _____
 Land _____
 E-postadress (valfritt) _____

NSDAP / AO - PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA